

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

26 JUIN 1957.

PROJET DE LOI

contenant le règlement définitif des budgets
des exercices 1951 et 1952.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)

PAR M. BOUTET.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a consacré trois séances à l'examen de ce projet de loi.

Lors de la réunion du 28 mai dernier, un membre a attiré l'attention sur le second alinéa de l'article 15 (page 6). Il existe une convention, approuvée par une loi, entre la Société Anonyme « Tramways Unifiés de Liège », l'Etat et la Ville de Liège. Les redevances dues au Trésor ne sont plus versées depuis 1945. La Société invoque les déficits cumulés dus à la politique des prix du Gouvernement.

En 1952, le Ministre des Finances a fait remise des redevances pour un montant de 5.000.000 de francs. Au surplus, cet abandon de créance étant considéré, par le fisc, comme un revenu taxable, il a été décidé à l'époque de porter ce montant à la somme de fr. 8.776.957,95.

La Cour des comptes n'a pas admis l'insolvabilité de la Société, qui paie actuellement des dividendes, et a vraisemblablement proposé le texte qui figure au second alinéa de l'article 15.

(1) Composition de la Commission :

A. — Membres titulaires : MM. Van Belle, président; Dequae, De Saeger, Eeckman, Eyskens, Fimmers, Lamalle, Meyers, Parisis, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, De Sweemer, Detiège, Martel, Merlot (Joseph-Jean), Paque, Tielemans (François), Toubeau, Van Cleemput. — Grootjans, Masquelier.

B. — Membres suppléants : MM. De Taeye, Gaspar, Gillès de Pélichy, Lefère, Moyersoen, Van den Daele. — Cudell, Diriken, Juste, Sainte, Van Winghe. — Blum.

Voir :

617 (1956-1957) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Amendement.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

26 JUNI 1957.

WETSONTWERP

houdende eindregeling van de begrotingen
van de dienstjaren 1951 en 1952.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN (1), UITGEBRACHT

DOOR DE HEER BOUTET.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uw commissie heeft dit wetsontwerp tijdens drie vergaderingen besproken.

Gedurende de vergadering van 28 mei j. l. vestigde een lid de aandacht op het tweede lid van artikel 15 (blz. 6). Er bestaat een overeenkomst, goedgekeurd bij een wet, gesloten tussen de Naamloze Vennootschap « Tramways Unifiés de Liège », de Staat en de Stad Luik. De aan de Schatkist verschuldigde sommen worden niet meer gestort sinds 1945. De vennootschap beroept zich op de aangroeiende tekorten die te wijten zijn aan de prijzenpolitiek van de Regering.

In 1952 heeft de Minister van Financiën de retributies ten belope van 5.000.000 frank kwijtgescholden. Daar deze kwijtschelding door de fiscus als een belastbaar inkomen werd beschouwd, heeft men destijds beslist dit bedrag op 8.776.957,95 frank te brengen.

Het Rekenhof heeft de insolvabiliteit van de betrokken vennootschap niet aanvaard, vermits deze thans dividendend uitkeert en heeft waarschijnlijk de in het tweede lid van artikel 15 voorkomende tekst voorgesteld.

(1) Samenstelling van de Commissie :

A. — Leden-titularissen : de heren Van Belle, voorzitter; Dequae, De Saeger, Eeckman, Eyskens, Fimmers, Lamalle, Meyers, Parisis, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, De Sweemer, Detiège, Martel, Merlot (Joseph-Jean), Paque, Tielemans (François), Toubeau, Van Cleemput. — Grootjans, Masquelier.

B. — Plaatsvervangende leden : de heren De Taeye, Gaspar, Gillès de Pélichy, Lefère, Moyersoen, Van den Daele. — Cudell, Diriken, Juste, Sainte, Van Winghe. — Blum.

Zie :

617 (1956-1957) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Amendement.

Le membre estime que ce procédé constitue un fâcheux précédent pour les autres sociétés et demande la suppression de l'alinéa en question. Cette dette pourrait être inscrite dans les comptes du receveur de l'enregistrement.

La réponse circonstanciée à cette question figure au littéra C ci-après (p. 3).

Un autre membre estime trop vague le libellé du second alinéa de l'article 4 (page 3). Quelle somme a été mandatée au nom de personnes fictives ? La réponse à cette question figure ci-après sous le littéra A. Il demande également des explications au sujet du 6e de l'article 6 (page 4).

A ce propos le Ministre signale que la Cour des comptes refuse de viser les dépenses de personnel pour lequel la publication des nouveaux barèmes n'a pas eu lieu. Actuellement les arrêtés royaux nécessaires ont été pris.

Le même membre voudrait savoir, tenant compte de l'impossibilité d'examiner en entier le texte du projet, si la Cour des Comptes a fait d'autres observations de ce genre. Il reconnaît qu'il est logique de ne présenter un compte qu'après l'approbation du précédent, à cause du report, mais il estime cependant plus pratique de présenter des rapports sur des comptes plus récents. Il suffirait de laisser les reports en réserve, ceux-ci gonflant d'ailleurs inutilement les chiffres.

Le Ministre promet de donner des indications sur le rythme de présentation des comptes.

* * *

A la réunion du 11 courant, le Ministre a donné lecture des réponses fournies par l'Administration :

A. — Question relative au libellé du second alinéa de l'article 4 (page 3) : salaires mandatés à des personnes fictives.

Réponse :

Ainsi que l'expose la Cour des Comptes aux pages 143 à 145 de son 111me cahier d'observations, ce Haut Collège a invité le Ministre des Finances à insérer dans le projet de loi portant règlement définitif du budget, une disposition permettant la prise en charge des dépenses litigieuses, mais réservant, d'une part, toute possibilité de régularisation ultérieure et, d'autre part, le droit du Trésor à la répétition des rétributions indues.

Le 2me alinéa de l'article 4 satisfait à cette invitation.

B. — Question relative au retard dans la reddition des comptes.

Réponse :

Comptes généraux de l'Etat — années 1951 et 1952.

Ainsi que le rappelle l'exposé des motifs précédant le projet de loi déposé le 11 décembre 1956 contenant le règlement définitif des budgets des exercices 1951 et 1952 et le 112me Cahier de la Cour des Comptes, en ses pages 85 et 113, les comptes, dont question, ont été transmis à la Cour des Comptes et communiqués aux Chambres législatives respectivement les 15 mars et 19 juillet 1955.

Een commissielid was van oordeel dat dergelijke handelwijze een betreurenswaardig precedent schept voor de andere vennootschappen en vraagt dat het bedoelde lid zou worden geschrapt. Die schuld zou kunnen geboekt worden in de rekeningen van de ontvanger der registratie.

Het omstandig antwoord op die vraag komt voor onder littera C (blz. 3).

Een ander lid meent dat het tweede lid van artikel 4 (blz. 3) in vage bewoordingen is gesteld. Welke som werd op naam van fictieve personen gemandateerd ? Het antwoord op deze vraag komt hierna voor onder littera A. Hij wenst tevens bijzonderheden over het 6^e van artikel 6 (blz. 4).

In verband hiermede wijst de Minister erop dat het Rekenhof zijn visum weigert voor personeelsuitgaven waarvoor de nieuwe weddeschalen nog niet werden bekendgemaakt. De nodige koninklijke besluiten werden onder tusschen genomen.

Daar het niet mogelijk is gans de tekst van het ontwerp te onderzoeken, wenst hetzelfde lid te weten of het Rekenhof nog meer opmerkingen van dien aard heeft gemaakt. Hij geeft toe dat het redelijk is een rekening slechts over te leggen nadat de voorgaande is goedgekeurd, dit omwille van de overdracht, maar het zou volgens hem praktischer zijn verslag uit te brengen over meer recente rekeningen. Het zou volstaan de overdrachten in reserve te houden; deze overdrachten komen de cijfers trouwens slechts nutteloos verhogen.

De Minister belooft gegevens te verstrekken over het tempo waarin de rekeningen worden overgelegd.

* * *

Op de vergadering van de 11de dezer las de Minister de door het Bestuur gegeven antwoorden voor :

A. — Vraag betreffende de bewoordingen van het tweede lid van artikel 4 (blz. 3) : lonen gemandateerd op naam van fictieve personen.

Antwoord :

Zoals het Rekenhof op de bladzijden 143 tot 145 van zijn 111de Boek met opmerkingen uiteenzet, heeft dit Hoge College de Minister van Financiën verzocht in het wetsontwerp houdende eindregeling van de begroting een bepaling in te voegen, waarbij het mogelijk wordt gemaakt betwiste uitgaven ten laste te nemen, maar onder beding, eensdeels, dat regularisatie steeds mogelijk blijve en, anderdeels, dat de Schatkist het recht behoude de niet verschuldigde retributies terug te vorderen.

Met het tweede lid van artikel 4 wordt aan dat verzoek voldaan.

B. — Vraag betreffende het laattijdig overleggen der rekeningen.

Antwoordt :

Algemene rekeningen van de Staat — jaren 1951 en 1952.

Zoals eraan herinnerd wordt in de Memorie van Toelichting van het op 11 december 1956 ingediende wetsontwerp houdende eindregeling van de begrotingen van de dienstjaren 1951 en 1952, en op de bladzijden 85 en 113 van het 112de Boek van het Rekenhof, werden bedoelde rekeningen respectievelijk op 15 maart en 19 juli 1955 aan het Rekenhof overgemaakt en aan de Wetgevende Kamers medegedeeld.

Conformément au vœu de l'article 33, ces comptes ont dû être soumis aux Chambres avec les observations de la Cour des Comptes; le cahier contenant ces observations n'a été diffusé qu'en mai 1956. L'élaboration du projet de loi réglant définitivement ces comptes a été entamée immédiatement après cette diffusion.

Les comptes des exercices 1953 à 1955 ont été transmis à la Cour des Comptes et communiqués au Parlement respectivement :

pour 1953, les 29 septembre et 8 décembre 1955;
pour 1954, les 17 avril et 31 mai 1956;
pour 1955, les 29 septembre et 11 décembre 1956.

Les comptes de 1956 seront probablement transmis dans les délais imposés par l'article 43 de la loi sur la comptabilité de l'Etat, soit pour le 30 juin 1957.

C. — Question relative à l'abandon d'une somme de fr. 8.776.957,95 représentant des droits constatés à charge de la S. A. « Tramways Unifiés de Liège ».

Réponse :

Par lettre du 5 février 1952, le Ministre des Finances de l'époque, M. Janssen, a marqué son accord sur les propositions formulées par le Ministre des Communications relativement au redressement de la situation financière de la S. A. des Tramways Unifiés de Liège et extensions.

Les redevances abandonnées prises dans le compte du budget de 1952 s'élèvent à francs 8.776.957,95. Elles y figurent sous la rubrique « Sommes portées en surséance indéfinie ».

Afin de sanctionner la décision ministérielle, une disposition générale est introduite dans le projet de loi portant règlement définitif du budget de l'exercice 1952.

Un membre fait remarquer que la transaction entre l'Etat et la Société modifie le contrat existant. La Société aurait dû s'adresser aux Tribunaux pour obtenir une telle modification. A son avis l'Administration doit défendre les intérêts de l'Etat et non ceux du concessionnaire. La Société bruxelloise des Tramways pourrait réclamer une faveur semblable.

Un membre fait connaître qu'il déposera un amendement ayant pour but de supprimer l'alinéa 2 de l'article 15. Cette suppression n'implique pas une prise de position; de cette manière il veut simplement faire réserver le paiement des redevances en cause.

Le Ministre estime ne pouvoir modifier cette situation, le Ministre des Finances ayant le pouvoir de transiger.

Un Membre demande si la Société a réalisé des bénéfices depuis 1952.

Il est répondu que depuis 5 ans, 25 à 30 francs de dividendes ont été payés.

Un autre Membre estime que la Commission devrait prendre une décision, car il existe un précédent : les subside à la Société Nationale des Chemins de fer.

Un commissaire est d'avis que dans le secteur des transports, il y a lieu de revoir la façon d'appliquer les contrats. Le problème des indemnités à accorder se pose lorsque l'autorité intervient pour imposer des conditions aux sociétés de transports. Le cas à l'examen crée une atmosphère désagréable : on donne l'impression de faire de petits arrangements.

Ter voldoening aan artikel 33 moesten die rekeningen, samen met de opmerkingen van het Rekenhof, aan de Kamers worden voorgelegd; het boek met de desbetreffende opmerkingen verscheen pas in mei 1956 en onmiddellijk daarna werd een aanvang gemaakt met de uitwerking van het wetsontwerp betreffende de eindregeling van die rekeningen.

De rekeningen over de dienstjaren 1953 tot 1955 werden onderscheidenlijk aan het Rekenhof overgemaakt en aan het Parlement medegedeeld :

voor 1953 : op 29 september en 8 december 1955;
voor 1954 : op 17 april en 31 mei 1956;
voor 1955 : op 29 september en 11 december 1956.

De rekeningen over 1956 zullen vermoedelijk worden overgemaakt binnen de bij artikel 43 van de wet op de Rijkscomptabiliteit gestelde termijnen, dit is tegen 30 juni 1957.

C. — Vraag betreffende de kwijschelding van een som van 8.776.957,95 frank rechten, vastgesteld ten laste van de N. V. « Tramways Unifiés de Liège ».

Antwoord :

Bij brieven van 5 februari 1952 was de toenmalige Minister van Financiën, de heer Janssen, het eens met de voorstellen van de Minister van Verkeerswezen betreffende de financiële toestand van de N. V. « Tramways Unifiés de Liège et extensions ».

De kwijsgescholden retributies, ten bedrage van 8 miljoen 776.957,95 frank komen voor in de begroting van 1952 onder de rubriek « Sommen geboekt met onbepaalde opschorting ».

Tot bekrachtiging van de ministeriële beslissing is een algemene bepaling ingevoegd in het ontwerp van begroting houdende eindregeling van de begroting van het dienstjaar 1952.

Een lid merkt op dat het bestaande contract door het vergelijk tussen de Staat en de Vennootschap wordt gewijzigd. De Vennootschap had zich tot de Rechtbanken moeten wenden om dergelijke wijziging te bekomen. Zijns inziens moet het Bestuur de belangen van de Staat, en niet die van de concessiehouder behartigen. Ook de Brusselse trammaatschappij zou een dergelijke gunst kunnen aanvragen.

Een lid deelt mede dat hij een amendement zal indienen tot weglating van het tweede lid van artikel 15. Met deze weglating wordt geen positie genomen; aldus wil hij eenvoudig de betaling van bedoelde retributies aanhouden.

De Minister is van mening dat de toestand niet kan worden gewijzigd en dat de Minister van Financiën het recht heeft een vergelijk te treffen.

Een lid vraagt of de Vennootschap sedert 1952 winst heeft gemaakt.

Het antwoord luidt dat sedert 5 jaar 25 à 30 frank dividend werd uitgekeerd.

Een ander lid meent dat de Commissie een beslissing zou moeten nemen, wegens het precedent van de toelagen aan de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen.

Een commissielid is van oordeel dat men in de sector van het vervoer de wijze waarop de contracten worden toegepast zou moeten herzien. Het probleem van de vergoedingen ontstaat wanneer de overheid tussenkomt om de vervoermaatschappijen voorwaarden op te leggen. Het hier behandelde geval schépt een onaangename atmosfeer die de indruk wekt dat men het op een akkoordje wil gooien.

Le Ministre reconnaît que ces remarques sont pertinentes. Il signale que la Société Nationale des Chemins de fer a demandé que cette situation soit clarifiée.

Un membre déclare qu'il ne peut marquer son accord sur cette interprétation. Les concessionnaires savent que l'Etat peut imposer des conditions de prix. A son avis, la seule question à élucider est celle-ci : la Société a-t-elle été plus privilégiée que d'autres ? D'ailleurs, il n'est pas d'accord sur le procédé préconisé dans le projet de loi. Pour valider une telle intervention, il est plus sain de voter un crédit, en utilisant les feuillets des crédits supplémentaires. Il demande encore si les redevances annuelles dues par la Société anonyme des Tramways Unifiés de Liège ne sont pas prescrites, après 5 ans.

Un autre membre pense que l'on ne peut revenir sur ce qui a été fait; le Ministre des Finances de l'époque a usé d'un droit qui lui était propre. On devrait pour l'avenir prévoir des restrictions dans les contrats et tâcher de définir ce qu'il faut entendre par une exploitation normale.

Un membre demande de plus amples détails, ainsi que la communication du dossier de l'Administration de la Trésorerie.

* * *

A la séance du 18 courant, le Ministre donne lecture d'une série de documents relatifs aux redevances dues à l'Etat par la S. A. Tramways Unifiés de Liège :

1°) un rapport du 29 janvier 1952, du Directeur général de la Trésorerie;

2°) une lettre du Ministre des Finances de l'époque;

3°) un rapport de mai 1955 de la Commission spéciale chargée de l'examen de la situation financière de ladite société.

Le Ministre ajoute qu'il y a prescription pour la récupération de ces créances et que la situation de la Société ne s'étant pas améliorée, celle-ci demande à pouvoir bénéficier de certaines subventions.

Le Ministre des Communications précise que, depuis 1942, la formule tarifaire, prévue au cahier des charges, n'a plus été appliquée. L'attribution d'une subvention introduirait un nouvel élément. D'autre part, la société est en déficit pour un montant de 27 millions en raison du tarif de transport des travailleurs, employés et écoliers, inférieur de 50 % au tarif normal.

Un membre est d'avis que ce problème aurait dû être posé sur le plan parlementaire, du fait qu'il s'agit d'une convention consacrée par une loi. D'autre part, s'il y a prescription, pourquoi insérer un alinéa à l'article 15 ? Si la société s'estimait lésée par la politique des prix du Gouvernement, elle pouvait réclamer des dommages et intérêts devant les tribunaux.

Un autre membre s'étant documenté déclare que les tarifs conventionnels étant basés sur les salaires, une interdiction d'augmenter ces tarifs constitue une rupture de contrat de la part de l'Etat. Il propose de modifier le libellé de l'alinéa 2 de l'article 15 comme suit : « en compensation de la dérogation imposée par l'Etat aux clauses de la convention qui le liait à la société intéressée ».

Le Ministre préfère maintenir le texte proposé par la Cour des Comptes.

De Minister geeft toe dat deze opmerkingen pertinent zijn. Hij wijst erop dat de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen gevraagd heeft dat deze toestand zou worden opgehelderd.

Een lid verklaart dat hij het met deze interpretatie niet eens is. De concessiehouders weten dat de Staat prijsvoorwaarden mag stellen. Zijns inziens moet hier alleen worden uitgemaakt of de Maatschappij meer bevoorrecht werd dan andere. Overigens kan hij zich niet verenigen met het procédé dat in het wetsontwerp wordt voorgesteld. Om een dergelijke tussenkomst te valideren ware het gezonder via de bijbladen een krediet goed te keuren. Hij vraagt verder of de jaarlijkse retributies die de « Société anonyme des Tramways Unifiés de Liège » verschuldigd is na 5 jaar niet verjaard zijn.

Een ander lid is van mening dat men niet kan terugkomen op hetgeen de toenmalige Minister van Financiën heeft gedaan in uitoefening van een recht dat hem toekwam. Voortaan zouden beperkingen in de contracten moeten ingelast worden en zou men moeten trachten een bepaling te vinden voor wat wordt verstaan onder normale exploitatie.

Een lid wenst meer bijzonderheden en inzage van het dossier van het Bestuur der Thesaurie.

* * *

Op de vergadering van 18 dezer geeft de Minister lezing van een reeks stukken betreffende de retributies die door de N. V. « Tramways Unifiés de Liège » aan de Staat verschuldigd zijn, namelijk :

1°) een verslag van 29 januari 1952 van de Directeur-generaal der Thesaurie;

2°) een brief van de toenmalige Minister van Financiën;

3°) een verslag van mei 1955 van de Bijzondere Commissie belast met het onderzoek van de financiële toestand der betrokken vennootschap.

De Minister voegde daaraan toe dat er verjaring is voor de invordering van die schuldvorderingen en dat de toestand van de vennootschap niet verbeterd is, vermits zij om sommige subsidies verzoekt.

De Minister van Verkeerswezen preciseert dat de tariefregeling die in het lastenboek voorkomt sinds 1942 niet meer werd toegepast. De toekenning van een subsidie zou een nieuw element aan het probleem toevoegen. Anderzijds bedraagt het tekort van de vennootschap 27 miljoen wegens het vervoertarief voor de arbeiders, bedienden en scholieren, dat minder bedraagt dan 50 % van het normaal tarief.

Een lid is van mening dat dit probleem op parlementair plan moest opgelost worden, vermits het om een door een wet bekrachtigde overeenkomst gaat. Waarom verder een lid aan artikel 15 toevoegen indien er verjaring is ? Indien de vennootschap zich benadeeld achtte door de prijzenpolitiek van de Regering kon zij schadevergoeding eisen voor de rechtbanken.

Een ander lid, na zich te hebben gedocumenteerd, verklaart dat de overeengekomen tarieven gebaseerd waren op de lonen en een verbod om deze tarieven te verhogen vanwege de Staat zou neerkomen op contractbreuk. Hij stelt voor de tekst van lid 2 van artikel 15 als volgt te wijzigen : « als compensatie voor de door de Staat opgelegde afwijking van de bedingen van de overeenkomst die tussen de Staat en de betrokken vennootschap gesloten werd. »

De Minister geeft de voorkeur aan de door het Rekenhof voorgestelde tekst.

Un membre propose de remplacer le dernier mot du deuxième alinéa « abandonnée » par le mot « prescrite ».

Un autre membre signale que cette modification implique une négligence de la part du Ministre des Finances.

Un commissaire fait remarquer que si la société avait assigné l'Etat elle aurait gagné son procès. Au lieu d'agir de la sorte, elle a transigé. Ce qui était plus favorable pour le Trésor (40 à 45 millions). Il propose de remplacer le mot « définitivement » par « transactionnellement » car, à son avis, il s'agit bien d'une transaction.

Un autre membre fait observer que l'on risque de susciter des demandes analogues. A son avis, le Parlement aurait dû être consulté en 1951.

Considérant qu'il résulte des documents produits au cours de la discussion que le compte de gestion est le reflet de l'exploitation dudit réseau, en communauté d'intérêts entre les pouvoirs publics (Etat et ville de Liège) et le concessionnaire et que, pour des raisons d'ordre social et autres, l'Etat a été amené à prendre en matière tarifaire des décisions entraînant des recettes d'exploitation inférieures à celles qui pouvaient être escomptées de l'application intégrale des clauses du cahier des charges, les membres de la Commission estiment que l'abandon de la somme de 8 millions 776.957,95 francs, représentant des droits constatés à charge de la S. A. Tramways Unifiés de Liège, a bien le caractère d'une transaction.

L'amendement tendant à remplacer le mot « abandonnée » par le mot « prescrite » est retiré par son auteur.

L'amendement tendant à remplacer le mot « définitivement » par le mot « transactionnellement » est repoussé par 12 voix contre 1 et une abstention.

L'article 15 est adopté par 13 voix contre 1.

Ce vote implique le rejet de l'amendement repris au document n° 617/2.

L'ensemble du projet est adopté à l'unanimité, de même que ce rapport.

Le Rapporteur,

M. BOUTET.

Le Président,

F. VAN BELLE.

Een lid stelt voor de laatste volzin van het tweede lid als volgt te wijzigen: « De invordering van deze rechten is definitief verjaard. »

Een ander lid doet opmerken dat deze wijziging een nalatigheid van de Minister van Financiën inhoudt.

Een ander lid betoogt dat de Vennootschap, indien zij de Staat voor de rechtbank had gedaagd, haar proces zou gewonnen hebben. Zij heeft echter de voorkeur gegeven aan een minnelijke schikking die voordelig uitvalt voor de Schatkist (40 à 45 miljoen). Hij stelt voor het woord « definitief » te vervangen door de woorden « bij vergelijk », omdat het zijns inziens wel degelijk een vergelijk betreft.

Een ander lid merkt op dat men gevaar loopt gelijkwaardige aanvragen uit te lokken. Hij stelt voor dit geval in het verslag toe te lichten. Zijns inziens had men het Parlement in 1951 moeten raadplegen.

Daar uit de tijdens de bespreking overgelegde stukken blijkt dat de beheersrekening de weergave is van de exploitatie van bedoeld net, in belangengemeenschap tussen de openbare besturen (Staat en stad Luik) en de concessiehouder, en aangezien de Staat om sociale en andere redenen ertoe genoopt was inzake tarieven beslissingen te nemen die de ontvangsten hebben doen verminderen tegenover deze welke bij een algehele uitvoering van de bedingen van het bestek konden worden verwacht, zijn de leden van de Commissie van mening dat het prijsgeven van een bedrag van fr. 8.776.957,95 rechten, vastgesteld ten laste van de N. V. « Tramways Unifiés de Liège », wel degelijk een vergelijk vormt.

Het amendement dat er toe strekt de laatste volzin van lid 2 van artikel 15 te doen luiden: « De invordering van deze rechten is definitief verjaard » wordt door de indiener ervan ingetrokken.

Het amendement dat ertoe strekt het woord « definitief » door het woord « bij vergelijk » te vervangen, wordt met 12 stemmen tegen 1 en 1 onthouding verworpen.

Artikel 15 wordt met 13 stemmen tegen 1 aangenomen.

Deze stemming betekent dat het amendement vervat in stuk n° 617/2 wordt verworpen.

Het ontwerp in zijn geheel wordt eenparig aangenomen, evenals dit verslag.

De Verslaggever,

M. BOUTET.

De Voorzitter,

F. VAN BELLE.